

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/90/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5417010115
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5417010115.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Miroslava Mazúcha, na neverejnom zasadnutí konanom 19. septembra 2017 prejednal sťažnosť prokurátora podanú proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/27/2017 z 10.7.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 9T/27/2017 z 10.7.2017 a u k l a d á okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Dolný Kubín uznesením sp.zn. 9T/27/2017 z 10.7.2017 podľa § 241 ods. 1 písm. b) Tr. por., z dôvodov uvedených v § 214 ods. 1 Tr. por. postúpil Okresnému úradu Dolný Kubín vec obvineného B. H. trestne stíhaného na tom skutkovom základe, že

1. dňa 06.02.2017 v čase okolo 10:00 hod. v Dolnom Kubíne na ulici I. M.. XXXX za použitia násilia, váhou a nárazom svojho tela, vytlačil vstupné vchodové dvere na vchode č. 29, čím tak poškodil elektricky ovládateľný zámok a spôsobil škodu Spoločenstvu vlastníkov bytov I. M.. XXXX, I. M.. XXXX/XX., 026 01 Dolný Kubín, vo výške 73,14 € spojenú s výmenou zámku, materiálu, vrátane práce a dopravy

2. dňa 08.02.2017 v čase okolo 22:00 hod. v Dolnom Kubíne na ulici I. M.. XXXX za použitia násilia, váhou a nárazom svojho tela, vytlačil vstupné vchodové dvere na vchode č. 29, pričom v priestoroch bytovky bol prichytený predsedom spoločenstva nájomníkov bytov a za prítomnosti policajnej hliadky vyvedený von z bytovky, po čom predseda spoločenstva obidva vchody do bytovky uzamkol, kde však obvinený sa dňa 09.02.2017 v čase okolo 00:15 hod. na miesto vrátil, váhou a nárazom svojho tela sa pokúšal opätovne vyraziť dvere na vchode č. 29 a následne na vchode č. 31, čo sa mu aj podarilo, čím takto Spoločenstvu vlastníkov bytov I. M.. XXXX, I. M.. XXXX/XX, 026 01 Dolný Kubín spôsobil škodu v celkovej výške 225,24 € spojenú s výmenou 2 ks elektrických zámkov, zámkovej lišty, zámkovej vložky a dverovej zástrče vrátane práce a dopravy

3. dňa 11.02.2017 v čase okolo 20:40 hod. v Dolnom Kubíne na ulici I. M.. XXXX za použitia násilia, váhou a nárazom svojho tela, vytlačil vstupné vchodové dvere na vchode č. 29, čím tak poškodil elektricky ovládateľný zámok a spôsobil tak škodu Spoločenstvu vlastníkov bytov I. M.. XXXX, I. M.. XXXX/XX, 026 01 Dolný Kubín, vo výške 97,62 € spojenú s výmenou zámku a dverovej zástrče, vrátane práce a dopravy,

právne kvalifikovaný v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Dolný Kubín č. Pv 83/17/5503 zo 7.6.2017 ako pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.,

pretože nejde o trestný čin, ale ide o skutky, ktoré by mohli byť priestupkom.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že okresný súd pri aplikácii procesných ustanovení § 241 ods. 1 písm. b) Tr. por. z dôvodov uvedených v § 214 ods. 1 Tr. por. postúpil vec Okresnému úradu Dolný Kubín. Z hľadiska hmotného práva oprel svoje rozhodnutie o ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. a vychádzal z odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 2 Urto 5/2015 zo dňa 8.9.2015 (ZSP č. 61/2015), pričom konštatoval, že za pokračovací trestný čin môže byť posúdené len také konanie páchatel'a, pri ktorom boli každým čiastkovým útokom naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu. Ani pri prečine poškodzovania cudzej veci nemožno ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. vykladať tak, že za pokračovací prečin by bolo možné posúdiť aj také viaceré čiastkové útoky, ktorými páchatel' poškodil cudziu vec, ak hodnota tejto veci nedosiahla aspoň škodu malú. Spočítaním škôd nepresahujúcich škodu malú, nemožno vyvodiť voči takému páchatel'ovi trestnú zodpovednosť za pokračovací trestný čin poškodzovanie cudzej veci. Jednotlivými čiastkovými útokmi totiž neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto prečinu tak, ako to predpokladá § 122 ods. 10 Tr. zák., keďže absentoval následok ako súčasť objektívnej stránky. Iný (rozširujúci) výklad tohto ustanovenia by znamenal výrazné zhoršenie postavenia páchatel'a. Namiesto postihu za spáchanie viacerých priestupkov by bol totiž kriminalizovaný bez zákonného podkladu. V tomto smere nemožno poukazovať ani na publikované rozhodnutie Obvodného súdu Praha V, sp.zn. 3T/62/1990 zo dňa 27.8.1990 (Rt-22/1991), keďže v čase rozhodovania tohto súdu (vrátane schválenia jeho publikácie) neexistovalo vo vtedy platnom Trestnom zákone žiadne ustanovenie, ktoré by formulovalo definíciu pokračovacieho trestného činu (zákon č. 140/1961 Zb.). Pri výklade ustanovenia § 122 ods. 10 Tr. zák. (účinného od 1.1.2006) sa preto nemožno opierať o rozhodnutie súdu z roku 1990. V zásade predsa platí, že novší právny predpis nemožno vykladať odkazujúc na staršie súdne rozhodnutie.

Dňa 14.7.2017 súdu prvého stupňa bola doručená sťažnosť prokurátora, ktorý ju v podstatnom odôvodnil nasledovne: „S odôvodnením okresného súdu nemožno v žiadnom prípade súhlasiť.

Podľa ustanovenia § 122 ods. 10 Trestného zákona sa za pokračovací trestný čin považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

V predmetnom prípade spája všetky čiastkové útoky pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona spáchané obvineným

B. H. objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin. Obvinený tým istým spôsobom v období 6 dní poškodil vchodové dvere, na tom istom bytovom dome, za rovnakým účelom, ktorý aj dosiahol. Obvinený vedel, že sa nejedná o jeho vec a túto chcel poškodiť.

Vzhľadom na uvedené je jednoznačné, že v tomto prípade, boli splnené všetky zákonné predpoklady na to, aby mohla byť trestnosť všetkých čiastkových útokov posudzovaná ako jeden trestný čin. Pri posudzovaní trestnosti skutkov a pri ich definovaní ako trestných činov sa vychádza z toho, či boli konaním páchatel'a naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto ktorého trestného činu. Znakom skutkových podstát viacerých trestných činov je aj spôsobená škoda vo výške predpokladanej Trestným zákonom. Ak sa podľa Trestného zákona má posudzovať trestnosť všetkých čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu ako jeden trestný čin, táto zásada sa musí uplatniť aj pri posudzovaní naplnenia výšky spôsobenej škody ako základného znaku skutkovej podstaty tohto ktorého trestného činu t.j. pri pokračovacom trestnom čine sčítaním škôd spôsobených jednotlivými útokmi.

Iný výklad, ako vyššie uvedený je v priamom rozpore s ustanovením Trestného zákona, ktoré žiadny súd nemôže vykladať tak, že jeho výklad je v rozpore s písomným znením zákona. Záver súdu o kriminalizovaní bez zákonného podkladu nemá žiadny podklad v práve a je nelogický. Postupom okresného súdu dochádza k neželanej zmene v celej spoločnosti, pretože súd vysiela jasný signál pre páchatel'ov pokračovacích trestných činov, ktorý im dovoľuje páchať trestné činy bez riadneho zákonného postihu.

Ohľadom odôvodnenia sudcu smerujúceho k nemožnosti použitia rozhodnutia Obvodného súdu Praha V, sp.zn. 3T/62/1990 zo dňa 27.8.1990 (Rt-22/1991) uvádzam, že od novely Trestného zákona (140/1961 Zb.) účinnej od 1.10.1994 je pokračovací trestný čin definovaný zákonom v podstate rovnako. Aj bez zákonnej úpravy súdy jednotne aplikovali Trestný zákon na pokračovacie trestné činy bez pochybností. Aplikácia prax vyústila do zmeny samotného Trestného zákona (Zák. č. 248/1994 Z.z. účinný od 1.10.1994) a následne do prijatia úpravy, platnej od 1.1.2006, ktorá je jednoznačná. Jediný rozsudok Najvyššieho súdu SR neznamená, že názor vyslovený v tomto rozhodnutí je správny. Doterajšia súdna prax (napr.: aj uznesenie NS SR 3 Urto 6/2014) a najmä zákonné znenie Trestného zákona svedčia o opaku. Zároveň poukazujem na skutočnosť, že sa nejedná o stanovisko k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa § 22 Zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby Okresný súd sťažnosti podľa § 190 ods. 1 Trestného poriadku v celom rozsahu vyhovel a v prípade, že tak neurobí navrhujem, aby Krajský súd v Žiline uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 9T/27/2017 zo dňa 10.7.2017 zrušil a uložil Okresnému súdu Dolný Kubín, aby vo veci znovu konal a rozhodol".

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie obvineného B. H. k dôvodom sťažnosti prokurátora.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, po tom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu súdu prvého stupňa je prípustná v súlade s § 241 ods. 4 Tr. por., § 185 ods. 1, ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. (prokurátorom), v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por. a v súlade s ustanovením § 189 ods. 3 Tr. por. bola prokurátorom odôvodnená.

Podľa § 241 ods. 1 písm. b) Tr. por. obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou osem rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu postúpi vec inému orgánu, ak sú tu okolnosti uvedené v § 214 ods. 1 .

V zmysle § 214 ods. 1 Tr. por. sa vec postúpi inému orgánu vtedy, ak sa začalo trestné stíhanie, prípadne aj vznieslo obvinenie a za splnenia podmienky, že vec je náležite objasnená z toho pohľadu, že nejde o trestný čin, ale že skutok môže byť iba priestupkom.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dôsledne neriadil citovanými zákonnými ustanoveniami a sťažnosť prokurátora považuje v celom rozsahu za dôvodnú.

Krajský súd sa nestotožnil s názorom okresného súdu, že pre možnosť posúdenia činu ako pokračovacieho trestného činu (v danom prípade trestného činu poškodzovania cudzej veci) je možný princíp spočítania jednotlivých škôd, len ak každá z týchto škôd dosiahne aspoň škodu malú, a teda každým čiastkovým útokom boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania cudzej veci.

Krajský súd, rovnako ako prokurátor, je toho názoru, že napadnuté uznesenie nie je v súlade so zákonom, a to z nasledovných dôvodov.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin,

ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Pokračovanie v trestnej činnosti je také konanie, pri ktorom jednotlivé čiastkové útoky naplňajú rovnakú skutkovú podstatu trestného činu.

Objektívna súvislosť je daná jednak časovou súvislosťou v páchaní čiastkových útokov (môže ísť o niekoľko dní alebo aj dlhšie obdobie), jednak rovnakým alebo podobným spôsobom páchania čiastkových útokov a napokon rovnakým predmetom útoku (môže ísť o rôzne predmety).

Subjektívna súvislosť spočíva v uskutočňovaní rovnakého zámeru (tzv. jednotiaci zámer páchatela).

Aj nadriadený súd, rovnako ako prokurátor, v uvedených súvislostiach uvádza, že od novely Trestného zákona č. 140/1961 Zb., účinnéj od 1.10.1994, je pokračovací trestný čin definovaný zákonom v podstate rovnako. Podľa § 89 ods. 19 tzv. starého Trestného zákona, pokračovaním v trestnom čine sa rozumie také konanie, ktorého jednotlivé čiastkové útoky vedené jednotným zámerom naplňujú skutkovú podstatu rovnakého trestného činu, sú spojené rovnakým alebo podobným spôsobom vykonania a blízkou súvislosťou v čase a predmete útoku.

Je nepochybné, že všeobecné sudy doposiaľ jednotne aplikovali Trestný zákon na pokračovacie trestné činy bez akýchkoľvek pochybností.

Doterajšia prax všeobecných súdov z hľadiska výkladu a aplikácie zákonných ustanovení o pokračovacom trestnom čine vychádza z tzv. „sčítacieho pravidla“ t.j. spočítavania škôd spôsobených viacerými útokmi proti majetku a podľa súčtu týchto škôd, ak dosahovala aspoň „škodu malú“ v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. (t.j. 266 €) bolo možné kvalifikovať skutok, resp. jednotlivé čiastkové útoky ako jeden pokračovací trestný čin.

Doposiaľ nebola prijatá novela Trestného zákona § 122 ods. 10, alebo nebolo inak zapracované tzv. „sčítacie pravidlo“ do príslušných ustanovení Trestného zákona.

V okolnostiach danej veci, rešpektujúc výklad logický, gramatický, systematický aj výklad teleologický ustanovenia § 122 ods. 10 Tr. zák., je preto krajský súd názoru, že skutky 1/,2/,3/ uvedené v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Dolný Kubín je možné právne kvalifikovať ako pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

Ako poukázal prokurátor, postupom okresného súdu dochádza k neželanej zmene v celej spoločnosti, pretože súd vysiela jasný signál pre páchatelov pokračovacích trestných činov, ktorý im dovoľuje páchať trestné činy bez riadneho zákonného postihu. (Např. sústavné poškodzovanie cudzieho majetku, v danom prípade poškodzovanie vstupných vchodových dverí bytovky a spôsobenie škody vo výške 73,14 €, 225,24 €, 97,62 €) bude len sériou priestupkov a nie trestným činom.

Krajskému súdu je známy rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8.9.2015, sp.zn. 2Urto/5/2015, na ktorý poukazuje súd prvého stupňa v písomných dôvodoch napadnutého uznesenia. Označené rozhodnutie je síce rozhodnutím najvyššej súdnej autority z hľadiska všeobecných súdov, ale z hľadiska horizontálnej štruktúry všeobecných súdov s poukazom na povahu veci ide o rozhodnutie jedného z odvolacích senátov, ktoré rozhodujú o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam nižších súdov (v tomto prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval o odvolaní prokurátora proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci uznania a výkonu rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii - pozn. nadriadeného súdu). Krajský súd nemá právomoc posudzovať správnosť, resp. nesprávnosť záverov iného odvolacieho senátu, na ktoré poukazuje okresný súd, pretože iný postup by bol prekročením jeho právomoci (ultra vires).

S ohľadom na uvedené, považoval krajský súd všetky sťažnostné argumenty prokurátora Okresnej prokuratúry za správne, a preto napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil a prikázal súdu prvého stupňa vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Podľa § 194 ods. 5 Tr. por. orgán, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je pri novom rozhodovaní viazaný právnym názorom, ktorý vo veci vyslovil nadriadený orgán, a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie tento orgán nariadil.

Pojem „záväzný právny názor“ vyjadruje povinnosť rešpektovať závery nadriadeného orgánu v otázkach výkladu a aplikácie hmotného i procesného práva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.